

Klíče k rodinné jednotě

Texty na tento týden

Ef 2,11–22; 5,21–6,9; Rt 1,16–18; Gn 33,12–14; J 17,21–26; Ga 3,28

Základní verš

„Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří; aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal.“ (J 17,20.21)

Běh rodinného života přináší pro jednotlivé členy rodiny různá životní období. Ve chvíli, kdy do rodiny přicházejí děti, nastane pro matku a otce obrovská životní změna, která je bude provázet po celý život. I pro jejich potomstvo je to obrovská změna – z neexistence k existenci. Děti pak procházejí různými životními etapami, posléze opustí své rodiče, založí vlastní rodinu a budou mít své děti.

Ať už jsme v naší současné rodině rodiči nebo dětmi, všichni máme něco společného – zápasíme s naší hříšnou přirozeností. Právě ta způsobuje, že je tak složité (řeceno velmi smířlivě) budovat a zachovat v rodině jednotu a klid.

Ježíš Kristus svou obětí v lidském těle smířil na kříži celé lidstvo s Bohem (Ef 2,13–16; Ko 1,21–23). Toto smíření přináší uzdravení i do mezilidských vztahů. V každodenním životě potřebujeme vždy nanovo prožívat Kristovu milost, která jediná nám může přinést zkušenost opravdové rodinné jednoty. Jen a právě díky Kristově milosti se to může stát skutečností.

Budování společenství

- Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?
- Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.

KRISTUS JAKO STŘED RODINY

¹⁶Oba dva usmířil s Bohem v jednom těle, na kříži usmrtil jejich nepřátelství. ¹⁷Přišel a zvěstoval pokoj, pokoj vám, kteří jste dalecí, i těm, kteří jsou blízcí. ¹⁸A tak v něm smíme obojí, židé i pohané, v jednotě Ducha stanout před Otcem. ¹⁹Nejste již tedy cizinci a přistěhovalci, máte právo Božího lidu a patříte k Boží rodině. ²⁰Jste stavbou, jejímž základem jsou apoštolové a proroci a úhelným kamenem sám Kristus Ježíš. (Ef 2,16–20)

Osobní studium

Uvažuj o textu Ef 2,11–22. Jaký obraz Pavel používá k vyjádření jednoty, která má prostřednictvím Krista existovat mezi lidmi? Jakým způsobem Kristus ze „dvou“ udělal „jednoho“ (Ga 3,28)?

Kristův kříž kromě smíření s Bohem pomáhá odstranit i bariéry v mezilidských vztazích. V židovském chrámu oddělovaly zdi různé skupiny lidí – muže a ženy a také židy od věřících z pohanů. Pro popis jednoty věřících z obou skupin (židů a pohanů) Pavel používá jazyk, který můžeme aplikovat i na jiné rozdělení – mezi národy, mezi etnickými a sociálními skupinami a také mezi muži a ženami. „...Svou obětí odstranil zákon ustanovení a předpisů, aby z těch dvou, z žida i pohana, stvořil jednoho nového člověka, a tak nastolil pokoj.“ (Ef 2,14b.15) Je to dobrá zpráva, která pomáhá prožívat zkušenost „jednoho těla“ i s partnerem v manželství. Díky víře v Krista mohou prožít smíření

i rodiny, které z různých důvodů prošly zkušeností dlouhodobého rozdělení.

Jedna věc je číst biblické texty o jednotě v Kristu, ale něco úplně jiného je tuto jednotu opravdu prožívat. Jaké praktické změny chce Kristus přinést do našeho života, aby nám umožnil okusit zaslíbenou jednotu a harmonii? Uvažuj v této souvislosti například o textech Ř 6,4–7; 2K 5,17 a Ef 4,24–32.

„Představte si velký kruh, z jehož okraje směřuje do středu množství čar. Čím blíže jsou tyto čáry ke středu, tím blíže jsou si také navzájem... Čím blíže přicházíme ke Kristu, tím blíže bychom měli mít jeden k druhému.“ (AH 179)

„Mezi otcem a synem, manželem a manželkou ... ať už si to uvědomují, nebo ne, stojí Kristus jako Prostředník. Správný kontakt s naším okolím můžeme navázat pouze jeho prostřednictvím, prostřednictvím jeho slova a tím, že ho budeme následovat.“ (Bonhoeffer, Dietrich: *The Cost of Discipleship*. New York: The MacMillan Publishing, 1979, str. 108)

Aplikace

Jak blízko středu zmíněného kruhu se nachází tvá rodina nebo tvůj sbor? Co vše je třeba změnit v našich vztazích, aby se co nejvíce blížily k ideálu?

BUDOVÁNÍ JEDNOTY

¹¹Sám náš Bůh a Otec i Ježíš, náš Pán, kéž připraví naši cestu k vám! ¹²Nechť Pán dá bohatě růst vaší vzájemné lásce i lásce ke všem, tak jako i my vás milujeme. (1Te 3,11,12)

Osobní studium

Ježíš se modlil ke svému Otci, aby jeho následovníci „byli jedno, jako my jsme jedno“ (J 17,22). Uvažuj, co všechno je podle Ježíše pro dosažení této jednoty nezbytné.

Ježíš měl ve své modlitbě na mysli jednotu učedníků. Pro jednotu je nejpodstatnější láska – a to taková, která je podstatou samotného Boha (1J 4,8) a zároveň rozpoznávacím znamením Ježíšových následovníků (J 13,35). Hříšnému lidskému srdci není Boží láska přirozená. Do života člověka vstupuje jako důsledek Ježíšova přebývání v srdci věřícího prostřednictvím Ducha svatého (Ř 5,5; 8,9,11).

„To je mé přikázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem já miloval vás.“ (J 15,12) Učedník Jan, který zapsal tato slova, nebyl sám od sebe mírný a milý, ale byl prchlivý, mstivý, pyšný, mocichtivý, vyčítavý a popudlivý (Mk 3,17; L 9,54,55; viz také DA 295; TV 185).

Později vzpomínal, že Ježíš ho miloval i navzdory těmto charakterovým rysům. Ježíšova láska a blízkost Jana postupně měnila a umožnila mu milovat i ostatní. I proto mohl napsat: „My milujeme, protože Bůh napřed miloval nás.“ (1J 4,19) „Milování, jestliže Bůh nás tak miloval, i my se máme navzájem milovat.“ (1J 4,11)

Aplikace

Přečti si text 1K 13,4–8. Nahraď slovo „láska“ svým jménem. Platí o tobě to, co se píše v těchto verších? Popros Ježíše, aby tě prostřednictvím svého Ducha měnil v takový obraz lásky, jaký Pavel představuje ve svém listu. K jakým změnám by tě Duch svatý mohl vést, aby ses tomuto ideálu více přiblížil?

SOBECTVÍ – NIČITEL RODINY

³V ničem se nedejte ovládat ctižádostí ani ješitností, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe; ⁴každý ať má na mysli to, co slouží druhým, ne jen jemu. ⁵Nechť je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši. (Fp 2,3–5)

Osobní studium

„Pokud bychom odložili sobectví, za pět minut by se nám podařilo vyřešit většinu problémů.“ (EW 119)

Naše lidská přirozenost je poznamenána hříchem. Pravděpodobně největším příkladem této zkaženosti je prokletí sobectví. Sobectví je nám vlastní od narození. Již malé děti se už od počátku projevují tím, že chtějí všechno pro sebe. „Já, já, já sám, mně, dej...“ Jakmile člověk dospěje, tyto charakterové rysy mohou nabýt obludných rozměrů – a to především v prostředí domova.

Ježíš nás přišel nejen zachránit od hříchu, ale chce nás i změnit (Ef 4,24). V Písmu nacházíme zaslíbení, že díky Kristově moci nás nemusí ovládat naše hříchem poznamenané já. Celý Ježíšův život je dokonalým příkladem obětavé služby a nesobeckého jednání. Když následujeme Ježíšův způsob života (1J 2,6), postupně překonáme i sklony žít jen sami pro sebe.

Uvažuj o následujících textech. Co se z nich můžeš dozvědět o nesobeckém způsobu života? Čím pro tebe mohou být tyto texty posílením a inspirací?

Fp 2,3–11

1J 3,16–18

Jak je uvedeno v citátu Ellen G. Whiteové zmíněném výše, pokud bychom odložili pýchu a sobectví, mnoho problémů by se nám podařilo vyřešit velmi rychle – ještě dříve, než by se změnilo v něco nesnesitelného. Všichni členové rodiny – a především rodiče – musejí být očištěni od hříchu pod Kristovým křížem, který je v celém vesmíru tím největším příkladem nesobeckého jednání. Tuto změnu potřebujeme podstoupit, i kdyby to znamenalo neustále se vracet pod kříž a v pokorné modlitbě, ve víře a v slzách znovu a znovu prosit o nový začátek.

Aplikace

Kolik času trávíš na modlitbách za to, aby tě Kristus zbavil sobectví, které se projevuje ve tvém životě? Na co by ses měl zaměřit? Co je základním předpokladem změny v životě člověka?

PODŘÍZENÍ SE

V poddanosti Kristu se podřizujte jedni druhým. (Ef 5,21)

Osobní studium

Uvažuj o textu Ef 5,21–6,9. Jaké rady dává Pavel v souvislosti s pokorou a ochotou sloužit projevanou ve vztazích? Jak mohou tyto postoje prospět jednotě církve? Proč jsou tak důležité v rodině?

Výraz „podřizujte se“ (Ef 5,21) znamená zaujmout před druhým člověkem postoj pokory – a to jako výsledek vlastního svobodného rozhodnutí. Tento jedinečný princip začíná u Krista (Mt 20,26–28; J 13,4.5; Fp 2,5–8) a je vlastní všem, kteří jsou naplněni jeho Duchem.

K takovému postoji má lidi motivovat „bázeň před Kristem“ (Ef 5,21). Vzájemnost v sebeobětování a v dávání byla a stále je revolučním křesťanským učením. Projevuje se tak duchovní realita, že v Kristu jsme si rovni – bez výjimky.

Principy v rodině. Rodina je místem, kde se naplno prokáže schopnost a ochota křesťana podřít se. Pokud to funguje v rodině, pak se to výrazně projeví i v církvi. Když se Pavel začne věnovat principu podřizování se, ihned se zaměří na aplikaci tohoto principu v rodinném životě.

V textu Ef 5,22–6,9 se mluví o třech druzích vztahů, které jsou ve společnosti nejčas-

těji a zároveň nejvíce nevyvážené. Pavlovým záměrem není upevnit či posílit existující společenský pořádek, ale ukázat, jaký vliv a jakou změnu přináší víra v Krista, která vyvolává dobrovolnou a zároveň vzájemnou podřízenost věřících.

Proč podle tebe Pavel ve svém listu vždy nejprve osloví sociálně slabší a společensky níže postavené – manželky, děti a otroky? Najdi a zaznamenej si způsob, jakým se podle Pavla mají navzájem podřizovat jednotlivé skupiny lidí, o kterých píše.

Ef 5,22

Ef 6,1

Ef 6,5

Ty silnější nebo s vyšším společenským postavením – manžele, rodiče a pány – oslovuje Pavel vždy jako druhé. Každá z těchto skupin dostává příkaz, který je v dané kultuře minimálně neobvyklý, a tyto pokyny musely věřící v prvním století překvapit. Jejich cílem bylo umožnit každému bez rozdílu najít své místo pod křížem a tím otevřít cestu pro vytvoření skutečné jednoty ve vztazích.

Aplikace

Ve kterých vztazích prožíváš pocit největší sounáležitosti a jednoty? Ve kterých vztazích prožíváš pocit nejistoty, strachu nebo odcizení? Proč? Co bys mohl ty sám udělat pro zlepšení těchto vztahů?

ZÁVAZEK LÁSKY

¹⁶Ale Rút jí odvětila: „Nenaléhej na mne, abych tě opustila a vrátila se od tebe. Kamkoli půjdeš, půjdu, kdekoli zůstaneš, zůstanu. Tvůj lid bude mým lidem a tvůj Bůh mým Bohem.“ ¹⁷Kde umřeš ty, umřu i já a tam budu pochována. Ať se mnou Hospodin udělá, co chce! Rozdělí nás od sebe jen smrt.“ (Rt 1,16.17)

Osobní studium

Soudržnost a jednota rodiny je založena na vzájemné oddanosti jejích členů. Celé to samozřejmě začíná věrností manželských partnerů a jejich vzájemnou péčí o sebe. Je smutné, že biblické dějiny jsou plné příkladů porušených slibů, narušené důvěry a nedostatku oddanosti. V Písmu se však nachází i mnoho příkladů obyčejných lidí, kteří s Boží pomocí přijali závazek milovat své přátele a rodiny a své sliby dodrželi.

Uvažuj o následujících rodinách a vzájemných vztazích mezi jejich členy. Jak je možné láskyplný vztah mezi členy rodiny vzbudit nebo posílit?

Vztahy mezi rodiči a dětmi (Gn 33,12–14; Ex 2,1–10).

Vztahy mezi sourozenci (Gn 37,17–28).

Vztahy mezi příbuznými (Rt 1,16–18; 2,11.12.20; 3,9–13; 4,10.13).

Vztahy mezi manžely (Oz 1,2.3.6.8; 3,1–3).

Když přijmeme závazek k jinému člověku – ať už v manželském svazku, nebo početím či osvojením dítěte – musíme být ochotni vzdát se sami sebe, což se projeví tím, že v budoucnu nebudeme mít vše tak pod kontrolou jako teď a budeme se muset rozhodovat jiným způsobem než dosud. Zákony mohou omezovat špatné chování, ale aby manželství a rodinné vztahy mohly vzkvétat, musí být naplněny láskou.

Aplikace

Uvažuj o textu Žd 13,5. Co pro tebe osobně znamená Boží zaslíbení, že tě nikdy neopustí? Jak tě jeho závazek ovlivňuje a jak mění tvůj vztah k Bohu, k životnímu partnerovi, k tvým dětem a k spoluvěřícím?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Úsilí o jednotu. „Prvořadým úkolem křesťana je prožívat jednotu v rodině. ... Čím blíže k sobě mají členové rodiny, tím bude užitečnější a více povznášející vliv otců, matek, synů a dcer na jejich okolí.“ (AH 37)

Tajemství rodinné jednoty. „Příčinou rozdělení a nepochopení v rodinách a v církvi je oddělení se od Krista. Pokud přicházíme blíž ke Kristu, přicházíme blíž také k sobě navzájem. Tajemstvím skutečné jednoty v církvi a v rodině není diplomacie, vedení nebo nadlidské úsilí překonat obtíže – ačkoli je třeba i v této oblasti udělat opravdu hodně –, ale společenství s Kristem.“ (AH 179)

Otázky k rozhovoru

1. Uvažujte nad atmosférou ve společnosti, která ničí jednotu rodiny. Jakou praktickou pomoc můžete nabídnout rodině, která zápasí s těmito negativními vlivy?
2. Nachází se právě teď ve vašem sborovém společenství rodina, která se rozpadla? Pokud ano, co můžete jako třída udělat, abyste každému členovi takové rodiny v době krize pomohli?
3. Uvažujte společně o otázce podřízení se. Jak tomuto tématu potřebujeme rozumět v křesťanském kontextu? Jak je možné tento princip zneužívat?
4. Které principy budování jednoty rodiny můžete aplikovat na budování jednoty církve (a naopak)?

Praktický závěr

- Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:

_____	_____
_____	_____
_____	_____